

Nr 329.

Av herr **Elofsson, Gustaf, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till brandlag och brandstadga m. m.

I propositionen nr 265 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till ny brandlag och brandstadga m. m. Enligt propositionen skola även kommunerna på landsbygden åläggas att upprätta och vidmakthålla ett betryggande brandförsvar. Då eldsvådorna varje år åstadkomma mycket betydande skador även på landsbygden, är det enligt vår mening angeläget, att försvaret mot eldsolyckorna blir väl organiserat därstädes. Vi ansluta oss därför till principerna i Kungl. Maj:ts förslag.

Ett genomförande av detta kommer emellertid att orsaka landskommunerna betydande utgifter, såväl engångskostnader som årliga kostnader. Enligt propositionen skola kommunerna nämligen vara skyldiga att anskaffa och underhålla materiel, byggnader och andra för försvaret erforderliga anordningar, dock med undantag av brandtorn, samt att draga försorg om nödig vattentillgång för släckning av brand, alltsammans dock endast i den mån oskälig kostnad därigenom icke åsamkas kommunen.

I den sistnämnda bestämmelsen ligger ju en garanti för att kommunernas utgifter för brandförsvaret komma att stå i rimlig proportion till de värden, som skola skyddas, men trots denna föreskrift anse vi, att statsbidrag i större omfattning böra ställas till kommunernas förfogande. För engångskostnaderna, såsom inköp av brandsprutor, slangar och annan materiel, kan statsbidrag erhållas i betydande omfattning, men för de årliga kostnaderna avses icke att statsbidrag skall kunna erhållas. Enligt vår mening är det dock oundgängligt, att statsbidrag utgå även till dessa kostnader, så att kommunerna erhålla ett rimligt ekonomiskt stöd av staten i detta fall. Med hänsyn till landskommunernas i regel svaga skatteunderlag skulle det icke vara skäligt, att de ensamma få bära de årliga kostnaderna för brandförsvaret.

Till stöd för den meningen, att statsbidrag till de årliga kostnaderna bör utgå, kan också anföras, att staten redan lämnar särskilda bidrag till kommunernas årliga kostnader för skogsbrandväsendet. Bestämmelserna här om ha meddelats i kungörelsen den 2 december 1938 angående statsbidrag till kommuns skogsbrandväsen. Bidrag kan enligt första paragrafen i denna kungörelse utgå till kommun, vars kostnader för skogsbrandväsendet i betraktande av deras storlek samt kommunens ekonomiska förhållanden i övrigt finnas vara för kommunen betungande. Enligt andra para-

grafen i den nämnda kungörelsen utgår bidrag, där ej särskilda omständigheter föreligga, med högst tre fjärdedelar av sammanlagda beloppet av de kostnader, som kunna anses ha varit nödvändiga för skogsbrandväsendet. Enligt propositionen åläggas kommunerna jämväl skyldighet att årligen förrätta brandsyn. I en stor landskommun med långa avstånd emellan bebyggelsen blir denna brandsyn en för kommunen mycket betungande utgift av icke kommunal natur. Ett välorganiserat och betryggande brandförsvär är också mera ett riksintresse än en kommunal angelägenhet i såväl fred som krig. Det må också framhållas, att enligt Kungl. Maj:ts proposition angående civilförsvarets ordnande statsbidrag må utgå till kommun med högst två tredjedelar av de årliga kostnaderna för civilförsvaret. Det synes oss därför lämpligt, att samma grunder böra gälla även beträffande brandförsvarets ordnande, så att kommunerna även i detta fall kunna erhålla statsbidrag med högst två tredjedelar av de årliga kostnaderna.

Med anledning av vad som ovan anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen i samband med antagandet av ny brandlag och ny brandstadga enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 265 för sin del måtte besluta, att statsbidrag må tilldelas landskommun med intill två tredjedelar av de årliga kostnaderna för brandförsvaret.

Stockholm den 23 maj 1944.

Gust. Elofsson
i Vä.

B. A. Nilsson.

J. A. Andersson.

V. Ljungdahl.

C. P. V. Gränebo.
